

235 C. R. EHRSTRÖM — J. V. SNELLMAN 30.XII
1839, AVSKRIFT AV KONCEPT

Helsingfors Stadsarkiv, Ehrströms släktarkiv

Janne!

Jag har hört att Du står vid Rubicon. Att Du haesiterar vet jag, Du vore annars icke fosterlandets son, men att Du går öfver vet jag ock. — För Dig är intet nytt i allt detta, Du stod der mången gång förr. Denne skiljer sig från de föregående blott genom den större offentligheten. Det speciela af dina n(u)v(arande) förhållanden kan jag icke känna; hufvudsaken känner jag af praemisserna. — Reser Du till Sverige, så tag vägen genom Torneå — unna mig denna fröjd. Återstår Dig annat, så mycket bättre. Vore detta tag den lutande kämpens (jag menar Pippings) sista ansträngning; men ho borgar för att din motpart icke är af Larneiska slägtet. — Ne sic quidem male, blott krafterna står bi.

Mig beträffande delas stunderna mellan patienter, ett och annat Embetsgöromål, (resor, skrivelser o. dyl.) samt någon förströelse på aftonqvisten. Till några alfvarsamma funderingar är för mina svaga krafter ingen tid öfrig. Jag äger ej din kraft att gå min egen väg då alla impulser saknas, ej förmåga att af så olika intressen som här finnas bilda ett gemensamt. Kanske på ingen ort i vårt land har regeringen slösat så många gracer som på Torneå, men säkert på ingen så förgäves. Det är en lampa hvari man just öser olja, men hvars vek är förkolnad och kan icke upphjelpas. — Icke räknar jag mitt lif för dyrbart att vara äfven dessas tjena-re, ty *det* är Läkaren, men jag ville åtminstone ha lön (andelig lön) för min möda — vill icke vara hund för en basfiol. Jag ämnar och skall flytta från Staden — nekar man mig det, så flyttar jag från hela orten och då antingen begrafver jag mig i praktiken eller ock skall jag ha ro. — Må 840 bli skiljedomare. — I Uleå besökte jag (— är nu på Carlö) D:m. Asp är practicus, men vill bort. Borgen har mycket praktik och mycken spänstighet — har ännu mycket ogjort; jag önskar jag, vore dem bägge närmare. Professorn Hofman med jargon och yta, men, som man säger, tomhet på djupet. Då jag återkommer till Ul(å)borg, vilket sker eft(er) par dagar, skall jag besöka Laura. Ger hon mig korgen, så skall hon bli min.

I Torneå börja vi så småningom förstå hvaran, dock är min reputation ännu icke stadgad. Jag känner hvad mig felar, men jag kan ej ändra natur. Man var först van vid en man, hvårs blotta utseende redan gaf helsa — en Hwasser till fin exteriör och, så mycket jag kunnat upptäcka — en Kalm till Läkare. — Den som utgått ur Ilmonis skola har svårt att spela raffel om människolif. Men est nodus in pelus — detta ger blott en ökad erfarenhet och jag har redan sett en hel hop saker. Den hjälplöses rol spelar jag allrig.

Jag blef flat då jag såg bref-utdraget i Morg(on)bl(a)d(et); men det tyckes icke gjordt ondt. Den lofvade forts(ättningen) lär dock komma att dröja.

Lef väl.
Carolus.

Carlö den 30 decbr. 1830